

عنوان مقاله:

اثر تقسیط نیتروژن و تراکم بوته بر عملکرد دانه و درصد پروتئین گندم آبی رقم مروداشت

محل انتشار:

دوازدهمین کنگره علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 3

نویسندگان:

امین فرنی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی بروجرد

سجاد رفیعی - کارشناس ارشد

کیوان شمس - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی اثر تقسیط نیتروژن و تراکم بوته بر عملکرد دانه و اجزا عملکرد گندم رقم مروداشت آزمایشی در سال زراعی 1389-90 در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه آزاد اسلامی کرمانشاه اجرا شد. این آزمایش بصورت اسپلیت پلات در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی که تیمار اصلی سطوح نیتروژن شامل: 100 درصد هنگام کاشت و 1/3 هنگام کاشت + 2/3 هنگام پنجه زنی و 1/3 هنگام کاشت + 2/3 هنگام ساقه روی 1/3 هنگام کاشت + 1/3 هنگام پنجه زنی و 1/3 هنگام ساقه رفتن و تیمار فرعی تیمار تراکم با سطوح 350 و 400 و 450 بوته در متر مربع و در سه تکرار به اجرا درآمد. نتایج نشان داد که سطح چهارم تقسیط نیتروژن 1/3 هنگام کاشت + 1/3 هنگام پنجه زنی + 1/3 هنگام ساقه رفتن با میانگین 11/23 درصد بیشترین مقدار پروتئین و همچنین سطح اول تقسیط نیتروژن 100 درصد هنگام کاشت با میانگین 8/06 درصد دارای کمترین مقدار پروتئین بود. در بین تراکم های مختلف نیز تراکم 400 و 450 بوته در متر مربع با میانگین 10/22 و 8/98 درصد به ترتیب دارای بیشترین و کمترین مقدار پروتئین بودند. همچنین ترکیب های تیماری N4D2 N1D3 به ترتیب با میانگین 12/16 و 7/37 درصد دارای بیشترین و کمترین مقدار پروتئین بودند.

کلمات کلیدی:

گندم/تقسیط نیتروژن /درصد پروتئین/تراکم/عملکرد دانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/219087>

